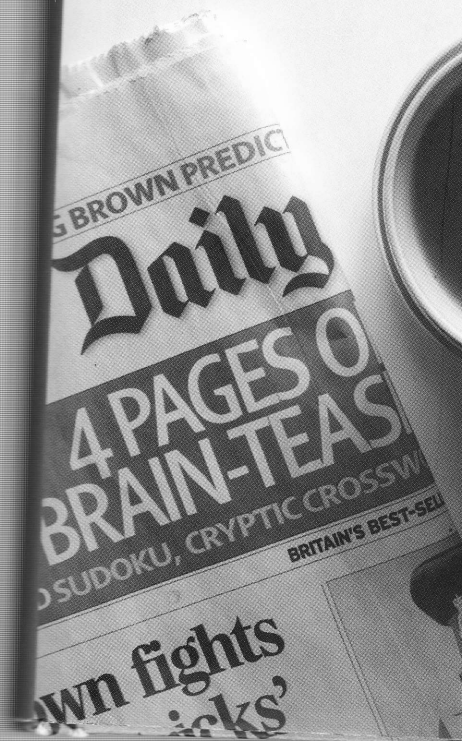


Sárközi Mátyás

Pesten, Londonban és a nagyvilágban



Jelenkor

ZSAZSA MEMOÁRJAI

Molnár Ferenc *Úridívat* című vígjátékában hallható a szerzőre jellemző poén, valahogyan így: „Szép nő” – mondja az egyik szereplő. „Szép, szép. Csak már régen szép...” – vágja rá a másik. Így vélekedhetünk hollywoodi üdvöskénkről, Zsazsa Gáborról is. Nem az a baj, hogy hetvenhatodik évébe lépve még mindig szép, hanem az, hogy ebben a tisztes korban még mindig szexbomba szeretne lenni. Ehhez azután a kozmetikai sebészet és végzet minden eszközt igénybe vette, bár az utóbbi években tévészerelése alkalmával tiltja, hogy közel hozzák arcát a képen. Világkörüli ismertségét napjainkban főleg ezeknek a beszélgető műsoroknak köszönheti, hiszen színésznőként – hiába állítja, hogy ez a nagy ambíciója – igen szerény tehetséggel áldotta meg a Jóisten. A tévékamera előtt szereplő Zsaszán egyrészt azt kellene csodálnunk, hogy korához képest még mindig milyen szép (s csodálatunk e téren rohamosan csökken), másrészt az aranyköpésain szórakozhatunk, melyek rendszerint túl jók ahhoz, hogy ne éljünk a gyanúperrel: nem ő ötlötte ki őket, hanem pénzért vásárolja a poénokat. (Megkérdezték: ért-e a háztartáshoz. „Nagyon is – választotta Zsazsa. – Valahányszor elválok, megtartom a há-

zat.”) Ha nem jó színész, mitől híres? Zsazsa egyike azoknak – ez főleg amerikai specialitás –, akik attól híresek, hogy híresek. Most eljött számára az alkalom, hogy bebizonyítsa: nem csak filmsztárként gyenge, írni se tud. Angliában a minap jelent meg ugyanis némi segédlettel összekalapált önéletírása *One Lifetime is Not Enough* (Egyetlen élet nem elég) címmel. A nyelvi stilisztikai nehézségeken egy Wendy Leigh nevű írózó úgy-ahogy segítette, de azon nem változtathatott, hogy Zsazsa Gábor másról sem tud fecsegni, mint üres életéről, kilenc férjéről, rengeteg szeretőjéről, és arról, hogy kikkel ment vagy kikkel nem ment ágyba. Emlékezetem szerint több mint harminc évvel ezelőtt már volt hasonló kötete az (élet)művésznőnek, akkor Gerold Franknek mondta tollba a kalandjait, és a *My Story* azaz *Kalandjaim* című könyv többet árult el pályája kezdetéről. Váci utcai körökben úgy hírllett, hogy a szép ékszerészné, az igen csinos, és Amerikában még mindig élő Gábor Joli azzal a tanáccsal látta el három süldő lányát: Magdát, Zsaszát (Sárit) és Évát szadunk kamatoztassák bátran a férfiaknál, feltéve, hogy az illető híres vagy dúsgazdag. Zsazsa a tanácsot már tinédzserként megfogadta. Tizenhét éves korában hozzámert egy Budapesten szolgáló török diplomatahoz. Ankarában Kemal Atatürk kegyeit is elnyerte. Róla a mostani memoárban ez olvasható: „Ő isten volt, aki imádozott engem. Utána mindig azt kerestem, ki lehetne az

az isten, aki elhomályosíthatná emlékezetemben az ő nagyszerűségét.” És aki keres, talál. Míg húgából, Gábor Évából Amerikában élvonalbeli színész nő lett, ő a nőies-ségére bízta a sorsát, elfogyasztott kilenc férjet, közöttük két arisztokratát, három milliost és egy filmsztárt. Hetediknek férjhez ment ahhoz a gazdag ügyvédhez, aki a hatos számú férjétől való válását lebonyolította. Memoárjában írhatott vagy diktálhatott volna élettapasztalatából leszűrt érdekes dolgokat, de ehelyett vagy nevekkel sznoboskodik, vagy férjei és szeretői szexuálkarakterisztikájával foglalkozik. A texasi szállodamilliórdos, a török diplomata után következő Conrad Hilton például „csodálatos, rafinált és mesteri ágytárs volt”, aki bájos nejét olykor ütötte, mint a répát. Bosszúból Zsazsa – igaz, már akkor, amikor viszonyuk hidegült – megcsalta őt a saját mostohafiával, az ifjabb Hiltonnal. A másik milliomos, Jack Ryan sem lehetett utolsó, aki miután elvette Zsaszát, megtartotta a házban a régebbi feleségét, plusz két szeretőjét is. (A házhoz tartozott egy fekete szőrmével bélelt kínzókamra.) A nagy szerelmek sorában fontos szerepe volt a filmsztár amorózó George Sandersnek („Ha újra kezdeném az életet, minden percemet neki adnám”), de azért javában csalta őt a korszak playboy-királyával, Porfirio Rubirosával. Jelenleg Zsazsa Gábor afféle hercegné, ha zürös múltú férje hercegi örökbefogadása körül valóban minden olyan rendben van, mint állítja. A háromszáz oldalas könyvben nagy partikról olvashatunk, ékszerek-

ről, a Dzsingisz kán nevű ölebről, kinek a külön üdvözlé-
tével karácsonykor az ümője küld szét képeslapokat. A
kutyuli-mutyulik felsorolása megint csak ágykalandok-
hoz vezet: megtudhatjuk, hogy a művésznő részesítette
kegyeiben Chaplint, Frank Sinatrát, a James Bond-hős
Sean Conneryt, ám elutasított olyan ágyába kéredzke-
ket, mint John F. Kennedy, Marlon Brando és Greta
Garbo. Conneryről gyönyörűen nyilatkozott Zsazsa. Azt
mondta: „Ha tizenhét éves koromban ismertem volna
meg, hozzámentem volna, ma is együtt élnék és tíz
gyermekünk lenne.” De akkor még a skót filmszínész
elemi iskolába járt.

(*Magyar Hírlap*, 1992. február 22.)